

РЕШЕНИЕ

№ 4990

гр. София, 27.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 27.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Кристина Григорова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **7270** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителния и процесуален кодекс /ДОПК/ и е образувано по жалба на [фирма] [населено място] срещу Ревизионен акт № Р-22221019003783-091-001 от 12.03.2019 г., потвърден изцяло с Решение № 958/15.06.2020г. на зам.директор на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП С., оправомощен със Заповед № 930/20.11.2017г. на Изпълнителния директор на НАП във вр. със Заповед № 4240/10.06.2020г. на същия орган. В жалбата, както и в молба – уточнение от 05.1.2020г. ревизионния акт се оспорва като незаконосъобразен и необоснован. В жалбата срещу решението на ДОДОП се твърди, че в същото са възпроизведени констатациите от ревизионния акт, без самостоятелен анализ. Твърди се, че в ревизионното производство са представени доказателства относно реалността на извършените доставки, а по отношение на непредставянето на документи от доставчиците на дружеството е посочено, че на същото не може да се вмени отговорност за непредставянето на документи от трети лица. Иска се отмяната на оспорения РА.

В съдебното производство жалбоподателят, редовно призован, не се явява и представлява.

Ответникът по жалбата – Директор на Дирекция “Обжалване и данъчно-осигурителна практика”, [населено място], чрез процесуалния си представител – юрисконсулт М., изразява становище, че жалбата е неоснователна, и моли съдът да я остави без уважение. Поддържат се изцяло фактическите констатации и правните изводи,

съдържащи се в оспорения ревизионен акт и потвърждаващото го решение на Директора на Дирекция "ОДОП" [населено място]. Претендира се съответното юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Ревизионният акт е обжалван в рамките на предвидения за това срок, пред горестоящия административен орган, който с решението си го е потвърдил изцяло. Така постановеният от Директора на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" - [населено място] резултат и подаването на жалбата в рамките на предвидения за това преклузивен процесуален срок, обосновават допустимостта на жалбата.

Ревизионното производство е започнало със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221019003783-020-001/20.06.2019 г., издадена от Т. Б. Г., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., с обхват установяване на задълженията по ЗДДС за данъчните периоди от 01.09.2018 г. до 31.03.2019 г. Заповедта е връчена по реда на чл. 29, ал. 4 от ДОПК, във връзка с чл. 30, ал. 6 от ДОПК на 03.07.2019 г. и изменена със заповед за изменение на ЗВР №Р-22221019003783-020-001/27.11.2019 г.

Със заповед №Р-22221019003783-023-001/15.08.2019 г., по искане на жалбоподателя, производството е спряно, считано до 15.10.2019 г., и възобновено със заповед №Р-22221019003783-143-001/16.10.2019 г.

В хода на производството, на основание чл. 117 от ДОПК, е издаден Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221019003783-092-001/10.02.2020 г., връчен на 15.02.2020г. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК, от ревизираното дружество не е подадено писмено възражение срещу РД.

Ревизията приключва с РА № Р-22221019003783-091-001 от 12.03.2020 г., издаден от Т. Б. Г., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията и М. С. С., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията.

С ревизионния акт на дружеството са установени задължения в общ размер на 256 935,36 лв. и лихви в общ размер на 30 900,60 лв., за данъчните периоди м. 09.2018 г. до м. 03.2019 г., при деклариран ДДС за внасяне в общ размер на 843,08 лв., който не е внесен. Корекцията на декларираните резултати се дължи на непризнато право на приспадане на данъчен кредит, на основание чл. 68, чл. 69 от ЗДДС и чл. 71, т. 1 от ЗДДС, в общ размер на 262 934,96 лв., по всички фактури, включени в дневниците за покупки за ревизираните периоди.

Издаденият РА е обжалван от дружеството, като с Решение № 958/15.06.2020 г., Директорът на Дирекция "ОДОП" С. е потвърдил изцяло оспореният ревизионен акт. Посочените по-горе заповеди за възлагане на ревизия, за изменение на ЗВР, за спиране и възобновяване на ревизионното производство, както и РД и РА и потвърждаващото последния решение на ДОДОП, са издадени от надлежно упълномощени органи по приходите, видно от приложените по делото заповеди – Заповед № 4240/10.06.2020г. на изп.директор на НАП / л.14/, Заповед № 930/20.11.2017г. на изп.директор на НАП / л.15, / Заповед № РД 01-818/10.05.2019г. на и.д. директор на ТД на НАП С. / л.16-17/г.

В хода на ревизията е установено следното:

[фирма] през периода на ревизията е с основна дейност търговия с автомобили.

В хода на ревизията, на основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК, на ревизираното лице е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице /ИПДПОЗЛ/ №Р-22221019003783-040-001/08.07.2019 г. връчено по ел.път на 22.07.2019 г. До съставяне на ревизионният доклад, не са представени изисканите документи и писмени обяснения, както и не е осигурен достъп до счетоводството на дружеството, за проверка на първичните счетоводни документи, регистри и отразяването им в счетоводната отчетност на дружеството, а именно – не са представени фактури за покупки и продажби /пътни листа, ЧМР/ за ревизирувания период, справки декларации, месечни оборотни ведомости за периодите и годишни оборотни ведомости и главна книга за периода, както и банкови извлечения и бордера, доказващи движението по банковите сметки, месечни отчети от ЕКАФП за ревизирувания период и копия на свидетелства за регистрация на ЕКАФП, хронология на счетоводни сметки от група 20 Дълготрайни материални активи /талоните на транспортните средства, собственост на дружеството.

Органите по приходите са изискали и представяне на заверени копия на фактури и всички съпътстващи документи за осъществени доставки по проверяваните доставчици: [фирма], ЕИК[ЕИК]; „Л. Е. Об“, ЕИК[ЕИК]; [фирма], ЕИК[ЕИК]; [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК] в т. ч. предварителни заявки, сключени договори и анекси към тях, протоколи за приемане и предаване на активи, стоки и завършени услуги, документи за извършено плащане /включително бонове от ЕКАФП/, документи за извършен транспорт – фактура, товарителница, пътен лист, договори с физически лица и др., описани в искането.

От ревизираното дружество са изискани и обяснения относно основния предмет на дейност за ревизирувания период, както и обяснения за начина на договаряне с доставчиците – имена на лицата, с които е осъществен контакт; място на извършване на доставките; обекти на доставчиците.

От констатациите в РД се установява, че ревизираното дружество не е представило изисканите доказателства и обяснения, както и не е осигурило достъп до оригинални счетоводни документи. Информация за осъществяваната дейност за периода е ползвана единствено от информационните регистри на НАП – записите в дневниците за продажби/покупки.

Извършени са насрещни проверки на част от доставчиците на ревизираното лице - [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма], резултатите от които са описани в съставени протоколи от насрещните проверки /ПИНП/. Изпратени са ИПДПОЗЛ, в отговор на които са представени частично документи от ЛИДЕР СТИЛ ПРО“ Е., [фирма], [фирма] и [фирма].

От [фирма] /л.97- 144/са представени заверени копия на процесните фактури -№ № 556/29.09.2018г., 549/28.09.2018г., 517/14.09.2018г., 490/03.09.2018г., 525/18.09.2018г., 598/29.10.2018г., оборотни ведомости, хронологични регистри на счетоводни сметки 411- Клиенти, 4532- ДДС на продажбите и 702- Приход от продажби, 3 бр.фактури за предходни доставки от [фирма], приемо-предавателни протоколи и описи на стоки от този доставчик / [фирма]/, договор за покупко-продажба на МПС - тов.автомобил м.Скания от 29.10.2018г..

От [фирма], съгласно Протокол за извършена насрещна проверка /л.145- 190/ са представени оборотна ведомост, главна книга, хронологичен регистър на счетоводни сметки 411,4532,202, заверени копия от фактури за продажби / №№ 8/25.09.2018г., 17/26.09.2018г.24/28.09.2018г., 20/27.09.2018г.,4/22.09.2018г.3/21.09.2018г., всички с

предмет „авансово плащане, съгласно договор за доставка” и от протоколи към фактури за продажби, заверени копия от фактури за покупки, и от протоколи към фактури за покупки, както и оферти от предходен доставчик.

По доставките от [фирма] са представени копия на фактура № 1/31.12.2018г., кредитно известие №2 от 01.03.2019г., оферта от 28.12.2018г., договор от 31.12.2018г. и анекс-споразумение за прекратяване на договор от 01.03.2019г. за СМР, съгласно договор от 31.12.2018 г., поради липса на персонал и неизпълнение на доставката.

До [фирма] също е изпратено ИПДПОЗЛ/л.67-68/ в отговор на което не са представени исканите документи / л.65-66/.

Съобразно представените фактури, доставките от [фирма] са „части по опис“, „съгласно договор и опис“, както и една фактура за „продажба на тов.автомобил м.Скания модел R480LB рамаXL“ / л.137/.

Доставките по фактурите от [фирма] са с предмет: съгласно договор за доставка от 31.12.2018 г.

Доставките по фактурите от [фирма] са с предмет „верижен трактор“ и „Бобкат К.“ / марка мини багер/.

От органите по приходите е прието, че по посочените доставки, представените от доставчиците копия на процесните фактури, оборотни ведомости, хронологии на счетоводни сметки, фактури за покупка от предходен доставчик / „[фирма]“ / и отчасти приемо-предавателни протоколи / относими за доставките от предходния доставчик на [фирма] / не доказват реалност на извършените доставки на стоки и или/услуги. Съобразно представените оборотни ведомости дружествата не притежават активи или обекти, няма начислени и изплатени трудови възнаграждения. По документираните доставки на стоки липсват доказателства за транспорта и за чия сметка са разходите за транспорт и какви са транспортните средства. От съдържанието на представените протоколи между „К. трейдинг 777“ и „Л. експрес“ 06 Е., както и между ревизираното дружество и [фирма], не може да се установи мястото на товарене и мястото на разтоварване на стоките. Липсват складови разписки от обекта, от който са доставени. Не е представена информация за извършените разплащания, като във фактурите с доставчик [фирма] за начин за плащане е посочено „комбинирано“, а по фактурите с доставчик [фирма] за част от фактурите като начин на плащане е посочено „в брой“, а за друга част – „по сметка“..

По доставките във фактурите на [фирма] с предмет: верижен трактор и бобкат кубота от доставчика е представен предварителен договор от 20.11.2018. Ревизиращите органи са констатирани, че нито в договора, нито във фактурите, МПС и техниката са идентифицирани като марка, модел и технически характеристики, липсва и паспорт от производител. Липсват и данни от кого са закупени тези активи.

При тези факти органите по приходите са приели, че не е доказано изпълнение на доставките и основанието за издаване на фактурите от проверените доставчици. Предвид недоказаността на наличие на предпоставките на чл. 68, чл. 69 и чл. 71 от ЗДДС, е отказано правото на данъчен кредит по всички доставки на [фирма] за ревизираните периоди. Корекциите на ползваното правото на данъчен кредит от ревизираното дружество са обосновани и с непредставяне на изискваните документи по реда на ДОПК за всички покупки и продажби в страната, както и счетоводна отчетност, съгласно Закона за счетоводството и не е намерено на декларирания адрес за кореспонденция по чл. 28 от ДОПК за преглед на счетоводните и търговски данни,

съхранявани на електронен носител.

Поради непредставени каквито и да било доказателства – счетоводна отчетност и търговска документация, както и изисканите обяснения, за извършените доставки и осъществяваната дейност от ревизираното дружество органите по приходите са приели, че доказателства за тази дейност са записите в дневниците за продажби, където включените фактури са с вписан предмет: “отдаване под наем на инсталация”; „десета вноска за продажба на б“; „отдаване под наем на автовишка“; „тежкотоварна композиция товарен“; „корекция ивеко детайли“, „пробивна машина БК 32 2210 инв“; „продажба на пещ ел.камера пек.“; „ленторезна машина“; „инсталация за белене на кабели“; „съгласно договор“; „скания“; „ремонт на портална врата“; „съгласно договор и опис и смр“; „продажба машини“.

Поради това е отказан данъчния кредит по всички фактури, включени в дневниците за покупки в общ размер на 256 105,60 лв., на основание чл.71, т.1 от ЗДДС във връзка с чл.25, ал.1-6 от ЗДДС, чл.68, ал.1, т.1 и чл.69, ал.1, т.1 от ЗДДС.

В хода на съдебното производство на жалбоподателя (с определението от 12.11.2020г. за насрочване на делото в открито съдебно заседание) е указано, че носи доказателствената тежест да установи твърдените в жалбата факти и обстоятелства в подкрепа на твърденията си за незаконосъобразност и необоснованост на оспорения ревизионен акт. С протоколно определение от 15.12.2020г., на основание чл.171 ал.4 от АПК, на жалбоподателя е указано, че не сочи доказателства за наличие на доставка на стоки или извършени услуги по смисъла на чл.69 от ЗДДС във вр. с доставките, посочени в РА от доставчиците [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма], както и че не представя оригинални счетоводни документи, счетоводни справки, оборотни ведомости с начални и крайни салда, за осъществяваната от дружеството дейност в ревизирания период., като му е предоставена възможност да ги представи в срок до следващото съдебно заседание. С молба от 01.02.2021г. жалбоподателят е представил Договор от 31.03.2017г. за счетоводно-консултантско и правно обслужване с [фирма] / л.241-243/, който не е подписан представител на изпълнителя [фирма]. Със същата молба жалбоподателят е представил, във вид на заверени копия, част документите, вече представени от посочените доставчици в хода на ревизионното производство, в резултат на връчени им ИПДПОЗЛ, както и поискал извършването на съдебно-счетоводна експертиза „ за установяване на релевантни обстоятелства към данъчното облагане на дружеството във вр. с реалността на спорните доставки и произтичащите от тях правни последици”. При тази формулировка на искането за ССЧЕ, с протоколно определение от 02.02.2021г., съдът двукратно е дал възможност на жалбоподателя да формулира конкретни задачи на експертизата. Последният не се е явил в о.з., нито писмено и формулирал конкретни задачи на исканата ССЧЕ, не е представил указаните от съда оригинали на счетоводни документи, поради което съдът е оставил доказателственото искане без уважение.

Ревизионното производство по отношение на жалбоподателя е приключило с издаването на оспорения РА, който съдът намира за постановен в изискваната от закона форма, съобразно разпоредбата на чл. 120, ал. 1 от ДОПК. Не се констатира нарушения на процесуалните правила при осъществяване на действията от страна на приходната администрация.

Съвкупната преценка на приобщените по делото доказателства, обосновава следните правни изводи:

В съдебно производство жалбоподателят не представи по делото оригинал на

процесните фактури, както и оригинали на други счетоводни документи. Представените от жалбоподателя с молба от 01.02.2021г. документи за получените доставки са във вид на заверени копия и същите са били представени при извършените насрещни проверки на доставчиците в ревизионното производство, като са били предмет на анализ и оценка в оспорения ревизионен акт.

Констатациите във връзка с правото на данъчен кредит се основават на данните относно отразяването на фактурите в отчетните регистри по ЗДДС – дневниците за покупки/продажби и справките - декларации за съответните данъчни периоди.

Дневниците за продажби за ревизирия период съдържат данни за общо 44 фактури, посочени на стр.5-6 от РД, както и за едно дублирано кредитно известие / стр.4 от РД/, с неуточнен предмет на доставката, а дневниците за покупки - за общо 61 фактури, посочени на стр.12-13 от РД. Оригинални счетоводни документи за същите не са представени от страна на жалбоподателя, а представените от последния документи в съдебното производство, са във вид на копия, които не са заверени за вярно с оригинала от издателя им, като част от тях не са идентични с копията на документи, представени от част от доставчиците при извършените при ревизията насрещни проверки.

С процесуалното си бездействие, свързано с непредставянето на оригинал на процесните фактури, по които е претендирал право на приспадане на данъчен кредит, жалбоподателят е създал пречки за установяване наличието на условието по чл. 71, т. 1 от ЗДДС за упражняване на правото на приспадане на данъчен кредит, свързано с притежаване на данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл. 114 и чл. 115, в който данъкът е посочен на отделен ред.

Поради това съдът приема, че жалбоподателят, върху който е доказателствената тежест по общото правило на чл. 154, ал. 1 от ГПК, приложим във вр. с нормата на § 2 от ДР на ДОПК като лице, претендиращо право на данъчен кредит, не установи наличието на основната предпоставка за надлежно упражняване на правото, а именно, че притежава данъчен документ /в случая данъчна фактура/, съставен в съответствие с изискванията на чл. 114 и чл. 115, поради което и с оглед разпоредбата на чл. 161 от ГПК, следва да се приеме, че не е налице условието, предвидено в разпоредбата на чл. 71, т. 1 от ЗДДС за надлежно упражняване на правото на данъчен кредит.

Съгласно разпоредбата на чл. 71, т. 1 от ЗДДС, данъчнозадълженото лице упражнява правото си на приспадане на данъчен кредит по отношение на доставки, по които е получател, когато притежава данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл. 114 и чл. 115 от ЗДДС, в който данъкът е посочен на отделен ред.

Съгласно изискванията на чл. 113, ал. 1 от ЗДДС, всички доставчици следва да документират извършените от тях транзакции с фактура, която съдържа най-малко изчерпателно изброените в чл. 114 от ЗДДС

реквизити.

За да бъде правото на данъчен кредит валидно упражнено, в тежест на жалбоподателя е да установи, че към този момент е разполагал с оригинален първичен счетоводен документ, или с фотокопие от екземпляра на издателя на документа, заверено от него с подпис и печат, което да съхранява в счетоводството си. В този смисъл, на осчетоводяване подлежат само оригиналните счетоводни документи или екземпляри, заверени от издателя им с подпис и печат - арг. чл. 58, ал. 2 от ППЗДДС. Обстоятелството, че покупките са декларирани от жалбоподателя в дневниците за покупки, а доставчиците са декларирали съответните продажби в своите дневници за продажби не е основание за друг извод, тъй като отчетните регистри - дневниците за покупки и дневниците за продажби / каквито са представени от жалбоподателя с молбата от 01.02.2021г./ са само вторични регистри, които се изготвят въз основа на първичните данъчни документи и като такива не могат да ги заместят. В тази връзка, изискването лицето да притежава оригинален данъчен документ, е насочено както към спазване на счетоводния принцип за документална обоснованост, така и към предотвратяване на злоупотребите с ДДС, което е и причината законът да установи специфична процедура по уведомяване на контролните органи в случай на изгубване, унищожаване или повреждане на данъчните документи.

С оглед гореизложено, и след като от страна на жалбоподателя като лице, което претендира право на приспадане на данъчен кредит, не са представени нито оригинали, нито заверени от издателя им копия от процесните фактури, то при условията на чл. 161 от ГПК, приложим във връзка с § 2 от ДР на ДОПК, не може да се приеме за установено, че същият притежава такива документи, поради което и като последица от това, не е възможно да се приеме, че в случая спорното право на данъчен кредит е надлежно упражнено от жалбоподателя и правилно това право му е отказано с обжалвания ревизионен акт. В обобщение следва да се посочи, че законът пряко свързва пораждането на право на данъчен кредит с редовно издаден първичен счетоводен документ.

Независимо от горното съдът намира, че представянето от жалбоподателя на заверени от същия копия на част от процесните фактури, налага обсъждането на фактите и обстоятелствата, свързани с наличие или липса на доставка по същите фактури.

Така по отношение на доставките от Л. Е. 06 Е. са представени заверени копия от Протоколи към фактури №№ 523/17.09.2018г., 532/25.09.2018г., 556/29.09.2018г., 549/28.09.2018г., 517/14.09.2018г., 490/03.09.2018г., 525/18.09.2018г., с доставчик Л. Е. 06 Е., които протоколи съдържат

данни за стоката / услугата като вид – различни авточасти, сред които чистачки, болтове, аксиален лагер, комплект съединител, феродов диск и др., количество и цена, като за място на сделката не е посочено нищо, а за начин на плащане е посочено в брой .Тези протоколи / л.353-359/ макар да съдържат данни за „съставил” – управителя на Л. Е. Об Е. и за „Получил” – И. М. – управител на дружеството жалбоподател, съдържат подпис единствено на управителя на доставчика, но не и на И. М.. Представените в ревизионното производство копия на фактурите, посочени в тези протоколи, имат за предмет „СТОКИ ПО ОПИС” – Ф-ри 532/25.092018г., 549/28.09.2018г., 517/14.09.2018г., 490/03.09.2018г., 525/18.09.2018г. и 523/17.092018г./ л.106-107/, „Съгласно договор и опис – ф-ра 556/29.09.2018г. / л.108/, като договор не е представени нито от жалбоподателя, нито от доставчика. Съдържанието на част от Протоколите към посочените фактури, представени от жалбоподателя в хода на съдебното производство, се различава от съдържанието на протоколите, представени пи извършената насрещна проверка на доставчика. Така в протокола към ф-ра № 525 , представен от доставчика / л.118/ не е посочен начин на плащане, за разлика от същия протокол, представен от жалбоподателя /л.358/ където е посочен начин на плащане – в брой. Идентична е разликата в съдържанието на Протокол към фактура № 556/2018г. на л.109, представен от доставчика, с този на л.355-356, представен от жалбоподателя, както и за протокола към фактура 523/2018г., съответно на л.105 и л.353, като всички протоколи, представени от жалбоподателя не са подписани от него, за разлика от протоколите към същите фактури, представени от доставчика на ревизиращите органи. С оглед на последното съдът намира, че същите не удостоверяват осъществяването на доставките, доколкото не съдържат информация за начин на плащане и място на предаване на стоките, съответно за начина на транспортирането им, тъй като се касае за авточасти, някои от които с немалък обем и тегло, изискващи използването на транспорт за предаването им. Към фактурите и протоколите не са представени и документи, удостоверяващи плащането по тях.

Представено от жалбоподателя е единствено заверено от него копие от фактура № 598 /29.10.2018г. е с предмет „продажба на товарен автомобил марка Скания., модел R 480 LB6X2 и посочен номер на рама, с начин на плащане – по сметка, с представен договор за покупко-продажба на МПС от 29.10.2018г., ведно с копие от декларация от управителя на [фирма] за закупуването на автомобила в Германия и документи на чужд език. Съобразно посоченото в договора, плащането се извършва по „банков път

в Банка А.”, като доказателства за същото не са представени. Липсват и доказателства, удостоверяващи предаване и приемане на вещта, както и заплащането ѝ по посочения във фактурата и в договора начин.

За доставките от ЛИДЕР СТИЛ ПРО Е. жалбоподателят представя заверени копия от фактурите, представени от доставчика при насрещната проверка в хода на ревизията. Това е фактура № 4/22.09.2018г. с предмет плащане, съгласно договор за доставка 55380 лв. и начин на плащане – комбинирано / л.360/ но същата не представена като заверено копие, съдържаща подпис само на съставил, но не и на получил, поради което съдът не намира основание за обсъждането ѝ. С идентичен предмет и реквизити, както и наличие на подпис е и фактура № 20/27.09.2018г. / л.364/ на стойност 9 548,50 лв. с ДДС придружена с копие на касов бон за 9820 лв. Последният не удостоверява плащането по фактурата, предвид очевидното разминаване в стойностите. Със същия предмет и реквизити са и фактури 17/26.09.2018г., 8/25.09.2018, 3/21.09.2018г. /л.368, 369, 363/, като приложените към същите копия от фискален бон са за суми, различаващи се също от тези във фактурите, поради което съдът приема, че фискалният бон не доказва плащането, а същите не удостоверяват реално извършени доставки. Неподписани от жалбоподателя са и представените протоколи към същите фактури, като договор за доставка, посочен в предмета на фактурите, не е представен както в ревизионното, така и в съдебното производство.

По своята същност правото на приспадане на данъчен кредит представлява сложен фактически състав, правните последици, от които могат да възникнат само ако са изпълнени всички образуващи го елементи. Безспорно прието в правната теория и практика е, че признаването на правото на приспадане на данъчен кредит е неразривно свързано с извършването на реална доставка по смисъла на чл. 6, ал. 1 и чл. 9 от ЗДДС. Доставка на стока по смисъла на закона е прехвърлянето на правото на собственост или друго вещно право върху стоката, а доставка на услуга е всяко извършване на услуга.

Безспорно е, че изводът за липса на реална доставка е плод на оценка на установени факти и обстоятелства от обективната действителност, т. е. прилагане на определени логически правила към обективно съществуващи факти. Като такава тя подлежи на контрол, т. е. винаги следва да бъде установено дали изводът за липса на реална доставка е изграден при правилна преценка на фактите и обстоятелствата, установени по време на ревизията. В този смисъл, при обжалването на ревизионния акт, не само ревизираното лице има задължение да докаже реалността на доставките, като положителен и благоприятен за него факт,

свързан с възникването на право на данъчен кредит, но и следва да бъде установено доколко изводът на органа по приходите за липса на реални доставки е логически и правно издържан.

Реалното извършване на една доставка е положителен факт от действителността, който при осъществяването си остава следи и за него съществуват преки и косвени доказателства. Всяка доставка на стока или услуга представлява стопанска операция, която има две страни: доставчик и получател. Във връзка с това, всяка от страните трябва да притежава счетоводни и търговски регистри за съставени и осъществени сделки, както и писмени доказателства, които да докажат наличието на осъществените доставки. Липсата на такива съответно може да обоснове извода за липса на реално извършени доставки по смисъла на чл. 6, ал.1 и чл. 9, ал.1 от ЗДДС. В случая, съдържащите се по преписката документи не доказват по безспорен начин извършването на реални доставки, като предпоставка за възникване правото на данъчен кредит.

Предвид изложеното съдът намира, че оспореният ревизионен акт е законосъобразен, а жалбата срещу него е неоснователна и като такава ще следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора, на основание чл. 161, ал. 1, пр. 3 от ДОПК, на Дирекция “Обжалване и данъчно-осигурителна практика” [населено място] при Централно управление на Национална агенция по приходите се дължи възнаграждение за осъществената юрисконсултска защита, в размер на 5 408 лв., изчислено, съгласно правилото на чл. 8, ал. 1, т. 5 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран, на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, съдът,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] [населено място], ЕИК[ЕИК], срещу Ревизионен акт № Р-22221019003783-091-001 от 12.03.2019 г., потвърден изцяло с Решение № 958/15.06.2020г. на зам.директор на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП С., с който са установени задължения в размер на 256 935,36 лв., ведно със законните лихви в размер на 30 900,60 лв.

ОСЪЖДА “ [фирма] [населено място], ЕИК[ЕИК], да заплати на Дирекция “Обжалване и данъчно-осигурителна практика” [населено място] при Централно управление на Национална агенция за приходите, сумата от 5 408 лева, представляваща възнаграждение за осъществената юрисконсултска защита.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния

административен съд в четиринадесетдневен срок от съобщаването на страните за постановяването му.

СЪДИЯ: